

Nanny i Colombia

När vi gav oss ut på vad vi kallar vår längesegling 2015 så fanns Colombia definitivt inte med på vår agenda. Det vi trodde att vi visste om Colombia var: knark, djungler, kidnappningar och stor fattigdom. Första gången vi fick frågan om vi skulle till Colombia på vår väg mot San Blas, i Panama, så stirrade jag nog mest till svar och tänkte på ren göteborgska "e du go eller" innan jag svarade att "det hade vi nog inte tänkt oss...". "Synd, ni missar något!" fick vi till svar. Jag tänkte inte så mycket mer på det hela men vi fick samma fråga från många olika håll. Gemensamt bland dessa frågeställare var att alla

talade varmt för Colombia. Och gissa om vi är glada för att vi lyssnade på råd och lade bort våra fördomar. För vi sällar oss till de som berömmar detta land.

Dess invånare är otroligt trevliga och företagsamma. Visst är det ett fattigt land. Men viljan att förändra är stark. Hela landet genomsyras av en otrolig företagarganda och det byggs och fixas överallt. Vi mötte så många olika roliga försäljare under våra veckor där och de

var inte alls otrevliga eller påstridiga, som vi upplevt försäljare på många andra ställen. Alla var öppet intresserade av oss och var vi kom ifrån. Ville vi inte handla av dem, så var de lika vänliga och trevliga ändå.

Men tillbaka till seglingen. Vi låg ankrade i Spanish Water på Curaçao och gick direkt därifrån till Santa Marta i Colombia. Det är en tur på ca 350 sjömil. När man närmar sig Santa Marta österifrån så kan man om man ha tur med vädret få se snöklädda toppar. Har man mindre tur så råkar man ut för dåligt väder när man rundar den ökända udden Cabo de la Vela. Här varnar guideboken för, och många seglare vittnar om, hårda vindar och mycket jobbig sjö. Det är inte ovanligt att fallvindarna gör så att det blåser 5-10 m/s mer än prognostiserat. Vi hade dock tur och fick en behaglig segling på tre dygn.

Mottagningskommittén i Santa Marta

Vi såg tydligt att vi närmade oss Santa Marta innan vi siktade själva staden på grund av mängden skräp i vattnet.

Helt otroliga mängder plast och annat låg och flöt tillsammans med en hel del grova stockar. Efter att ha ropat upp marinan blev vi kungligt mottagna av två mycket glada och pratsamma killar i en gummibåt. De lotsade oss in och hjälpte oss att förtöja. De pratade nästan ingen engelska och bad genast om ursäkt för detta men förklarade att de inne på kontoret kunde engelska. Vi bara skrattade och sa att det inte var någon fara. I vilket fall som helst så hälsade de och alla andra vi mötte på bryggorna hälsade oss välkomna till Colombia och Santa Marta. Alla våra farhågor var från denna stund som bortblåsta.

Liv och rörelse på Santa Martas gator

På marinans kontor tog de alla våra papper inklusive pass och lovade att deras agent skulle ta hand om inkklareringsen för oss. I Colombia måste man nämligen ha en agent för att få lov att klarera in och ut och denna kostnad bjuder marinan på. Agenten blev tydligen mycket nöjd med oss när han såg att det stod Santa Marta som ”Next Port” i våra papper från Curacao. Det var tydligen mycket viktigt. Sedan förklarade han att vi helst inte skulle lämna marinans område innan vi fick tillbaka våra pass med inresestämpel. ”Ok”, tyckte vi. ”När kan vi få tillbaka dem då?” Vi blev ju lite oroliga här eftersom det faktiskt var söndag och efter tre dygn till havs så var vi rätt sugna på att se hur stan såg ut. ”Det är helgdag i morgon” svarade agenten, ”så ni får passen tillbaka på

tisdag!” ”Öh h h h, va? Får vi inte lämna marinan på nästan två dygn?” ”Nja, näe... Får och får” tyckte agenten och log lite. Vi tog det som ett besked om att det inte var så farligt och gick en sväng på stan efter att ha fått besked om att så länge vi inte gick längre bort än 10:e gatan så var det ingen fara för oss turister.

Vi blev helt förälskade i Santa Marta från första början. Trevliga små gator med massor av liv och rörelse. En av gatorna döpte våra vänner på Tina Princess till ”Bangkok Street”. Vad som inte fanns att köpa där fanns nog inte i hela Colombia. Det som vi reagerade mest på var den enorma ljudmattan som låg över allt. Vi tror att colombianer faktiskt är helt allergiska mot tystnad. Många av affärerna hade dessutom inkastare med var sin förstärkaranläggning på max volym som stod och hoppade och skallrade vid deras fötter.

Det är bra att kunna lite spanska här men det går att ta sig fram ändå. Utanför marinans område så är det mer eller mindre ingen som kan ett enda ord

på engelska. Magnus kan ju en hel del spanska och det han inte klarade av kommunicerades med handviftningar och många glada skratt. Colombianerna är ett varmt och skrattande folk!

Det är dessutom mycket som är billigt i Colombia. Att gå ut och äta lunch på en av de lokala restaurangerna går på ca 40-50 kr och då får man soppa till förrätt innan huvudrätten och en kall god öl för de pengarna. Det finns också mycket att se på och bland annat guld-museet hade gratis inträde och rekommenderas varmt.

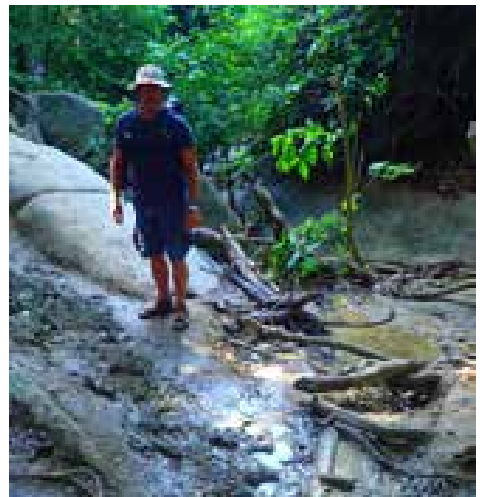

Huvudprydnad av massivt guld

Det är även hyfsat bra bunkring i Colombia också men det gäller att vara lite vaksam. Bland annat så skär slaktarna köttet åt fel håll - med fibrerna och sedan bankas det så platt så allt ser ut som elefantöron. Trots massa försök att förklara hur vi ville ha vårt kött så gick inte det. Det slutade med att vi köpte ox- och fläskfiléer istället och stoppade i frysen. Något vi däremot inte kunde hitta var goda ostar. Jag var nöjd med att vi hade fyllt kölsvinet med vakuumpackade holländska ostar i Curaçao. Ostarna håller i månader förvarade på det sättet.

Efter två veckor så checkade vi ut från den trevliga marinan och gick mot Cartagena. För vår båt som är 35 fot fick vi i Santa Marta betala ca 180 kr per natt plus el och vatten. Det tillkom också en avgift för ett tillstånd att segla båten i Colombias vatten. Detta kostade 314 000 colombianska pesos och med dagens kurs är detta ca 950 SEK. Alla måste betala detta, även om man väljer att lämna Colombia direkt efter Santa Marta.

Flera båtar i marinan i Santa Marta valde att låta båten ligga där och sedan resa runt i landet med buss eller flyg. Det är billigt att resa i Colombia. Vi nöjde oss med en tvådagars tur ut till naturområdet Tayrona. Många tar en bussresa på fyra timmar ner till Cartagena istället för att ta båten. Efter mycket funderande så valde vi dock att ta oss dit med båten.

Magnus i Tayrona

När vi lämnade Santa Marta gick vi endast runt en udde och ankrade vid el Rodadero. Ett litet turistparadis för colombianerna själva. Det var bra ankring och vi fick flera nyfikna och vänliga besök av både trampbåtar och kajaker.

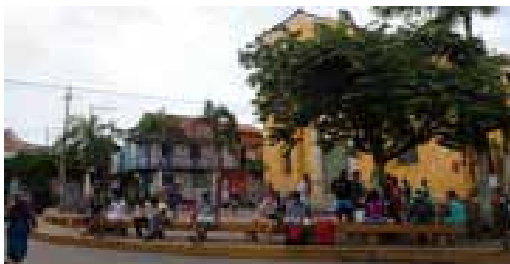

Castillo San Felipe de Barajas, Cartagena

När vi dagen efter korsade floden Magdalena vid Barranquilla var det inte svårt att se var utloppet från floden började. Det var som om någon hade dragit en skiljelinje i vattnet och vips så var vi omslutna av en gulbrun sörja. Och mängden stockar var verkligen stor. Dessa stockar förföljde oss sedan hela vägen ner till Cartagena och senare dessutom hela vägen över till San Blas.

Cartagena blev sedan ytterligare en trevlig överraskning. Vi hade hört att vattnet i Cartagena skulle vara så smutsigt att man inte ens vill ha sin båt där. Men vi tyckte faktiskt inte det var värre än i Santa Marta och ankringen var riktigt bra. Om man bortser från dessa vettvillingar som kör taxibåtarna i full fart, endast någon meter från de ankrade båtarna. Vi betalade 210 SEK till marinan för att få lov att använda dingebryggan och då fick vi också duscha och hämta vatten om vi ville i en vecka. Men vattnet var inte drickbart vare sig i Cartagena eller Santa Marta.

Själva staden Cartagena var riktigt mysig den med, speciellt de gamla stadsdelarna som Getsemani och fortet Castillo San Felipe de Barajas. Fast Cartagena är mer turistiskt än Santa Marta och det märks tydligt att det finns en hel del dolarturister från kryssningsfartygen.

Eftermiddagshäng i Getsemani

Vi var också tvungna att ha en ny agent och då checkade vi in och ut på samma gång. För detta fick vi betala ca 530 SEK och tillstånd att stanna i Colombia två dygn efter utstämplingsdatum.

Vi ångrar som sagt inte en sekund att vi stannade till där och vi kommer mer än gärna tillbaka.

Liv o Magnus Bryngelsson, s/y Nanny